Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

S[e]c[undu]m e[st] ama[n]de fraternitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

tem aſpexit. O vtinaz ſic eſſent oēs mr̄es de filioꝝ ſalute ſpūali ſollicite. Sed heu heu qꝛ vt dī Chryſ. Corp⁹ natoꝝ ſuoꝝ mr̄es amāt: aīam aūt ꝯtemnūt. Hec ille. Fuit itaqꝫ exaudita ꝓ filio btā mr̄ ei⁹ monica ⁊ adueniēte tpe paſcali cū eſſet ānoꝝ .xxx. ā btō Ambroſio baptizat⁹ eſt. Et tūc ſil' cū btō Amb. Te deū laudam⁹ ⁊c. ꝯpoſuit: vt teſtat̄ Honorius in libro ſuo q̄ dī: Specl'm eccl'ie. ⁊ tūc ſpem oēm mūdanitatis abiecit. Cūqꝫ legeret illō Apl'i Ro. xiij. Induimini dn̄m ieſum chr̄m. prorſus ab ei⁹ corde oēs dubietatꝫ tenebre diffugerūt. Itē apparuit ei⁹ hūilitas ex lachrymis ꝯpūctiōis q̄s vbertim ꝓ pctīs ꝓprijs amariſſimas cū lamētabili voce ſub arbore q̄dam emiſit: ⁊ in aīo plimū torq̄bat̄. Ps. Cor ꝯtritū ⁊ hūiliatū deus nō deſpicies. Itē apparuit ei⁹ hūilitas ꝑ imitatiōꝫ exemplatiōis. Hūilit' em̄ ꝯſiderauit exempla ſctōꝝ. Prouerb. xxiiij. Exēplo didici diſciplinā. Cōſiderauit vtiqꝫ p̄mo exēplū bti Ambroſij quē ⁊ btūs Amb. paterne ſuſcipiebat ⁊ clemēter tractabat ⁊ aū ꝯuerſionē eius et poſt. Mater etiā ei⁹ ambroſiū q̄ſi angelū dei diligebat. Exēplū etiaꝫ ſimpliciani ad ſctē vite electiōꝫ eū aīauit. Item etiam exemplū bti Antonij. Cum em̄ miles q̄dā noīe pōtian⁹ de africa veniſſet ⁊ vitā ⁊ miracl'a bti Antonij eremite narraſſet: cepit aug⁹ ingemiſcere ⁊ exclamare: q̄d audim⁹: Surgūt indocti ⁊ celos rapiūt: ⁊ nos cū doctrinis nr̄is ī infernū demergimur. an qꝛ p̄ceſſert pudet ſeq̄: et nō pudet nec ſaltē ſeq̄. Vn̄ ⁊ cepit ſeipꝫ hortari et dicere: Quot pueri ⁊ puelle intra eccl'iam dn̄i deo fuiūt: tu nū poterꝫ qō iſti ⁊ iſte: An nō iſti ⁊ iſte in ſeipis pn̄t ⁊ n̄ in deo ſuo: Quid in te ſtas ⁊ nō ſtas: ꝓijce te in eū ⁊ recipiet te: ⁊ ſanabit te. Itē apparuit ei⁹ hūilitas in ep̄alis officij receptōe qō vtiqꝫ ꝯpulſus ⁊ coact⁹ ſuſcepit ī eccl'ia iponēſi. vn̄ ⁊ poſtea ſtat⁹ illi⁹ picl'm ꝯſiderās ml'tū fleuit di. In nulla re ſentio mihi dn̄m ſic iratū ꝙ in hoc ꝙ cū nō eſſem dignus poni ad remū/ poſuit me ad amphitrite ī apice regiminis eccl'ie. Itē apparuit ei⁹ hūilitas qꝛ ep̄s fact⁹ oēm ābitiōeꝫ ⁊ pōpā tā in veſtimētꝫ q̄ꝫ in vaſis a ſe dimouit: veſtimēta ſua nec nitida nec abiecta plimū. Fert̄ et ꝗm dixiſſe: fateor/ de p̄cioſa veſte erubeſco: ⁊ idō cū mihi dat̄ vendo eā: vt qꝛ veſtꝫ nō p̄t eſſe cōis/ p̄ciū ſit cōe: vaſa etiaꝫ aurea vl' argētea nō hūit: ſꝫ ligneis vl' marmoreis vſus fuit: nō n̄citatis iopia/ ſꝫ ꝓpoſito volūtatꝫ. Itē etiā appuit ei⁹ hūilitas in ſenectute ex correctiōis ⁊ emēdatiōis affectiōe. Vn̄ ipe dicit: Ego ſenex ⁊ ep̄s paratus ſum ab oībꝫ corrigi ⁊ emēdari ⁊ illū amicū meū exiſtimo cui⁹ lingue bn̄ficio an̄ diē extremū iudicij aīe mee maclas tergo. Ex dictꝫ itaqꝫ apparet q̄ꝫ ver⁹ ꝯtēptor mūdanitatis fuerit b. auguſtin⁹. Et ſic ptꝫ p̄mū exemplū qō nobis imitandū reliq̄t

Scdm̄ eſt exēpluꝫ amāde

fraternitatis Heb. xiij. Charitas fraternitatis maneat in vobis. Apparuit aūt ꝑfectio fraterne dilectōis in eo p̄cipue ex tribꝫ

¶ Primo ex euidētia copioſe diſtributōis. Copioſe em̄ diſtribuebat indigētibꝫ adeo etiā ꝙ q̄nqꝫ vaſa dn̄ica iubebat frāgi ⁊ cōflari ⁊ captiuis indigētibꝫ dari. Cū vero pecunia ſibi deficiebat hoc ꝓpl'o denūciabat et eos ad erogandū ꝓuocabat. Ps. Beatus q̄ intelligit ſup egenū ⁊ pauperē

¶ Scdō ex euidētia gratioſe ſupportatōnis. Nunqꝫ eniꝫ volebat cuiqꝫ detrahere nec detrahentē audire. Vn̄ in menſa hos verſus ſcriptos habebat: Quiſq̄s amat dictis abſentū rodere vitā: Hāc menſam vetitā nouerit eſſe ſibi. Ro. j. Detractores deo odibiles ¶ Tertio ex euidētia affectuoſe ꝯpaſſionis. j. Pet. iij. Eſtote cōpatiētes: fraternitatꝫ amatores. Cū vtiqꝫ barbari cūcta vaſtarent nec parcerent ſexui: ordini vel etati: auguſtin⁹ lugubrē vitā duxit: fuerūtqꝫ ſibi lachryme ei⁹ panes die ac nocte. Ro. xij. Flere cū flentibꝫ. Grego. in moral'. In tāto q̄ſqꝫ ꝑfectior eſt in q̄nto ꝑfectius ſentit dolores alienos

Tertiū eſt exēplū ꝯtēplāde

ditatꝫ. Vn̄ ipe diceba t i lib. de aſpiratiōe hoīs ad deū. Tribue mihi dulcꝫ ihe ieſu bōe vt laudet te cor meū ⁊ ligua mea ⁊ oīa oſſa mea. Dilata mētē ⁊ attolle ītuitū cordꝫ mei vt vl' rapida cogitatōe ſpūs me⁹ attigat te etnā ſapiaꝫ ſup oīa manētē Diſſolue me oro a vincul' q̄bꝫ ꝯſtrict⁹ ſū ⁊ teneor vt relinq̄ns oīa iſta tibi feſtinē: tibi ſoli ihercā: tibi ſoli intēdā. Hec ille. Tria aūt p̄cipue manifeſtant in eo ꝑfectōeꝫ deuotionis et contemplationis atqꝫ eleuationis mentis. ¶ Primuꝫ eſt diſplicentia